

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Fekete László ügyvéd (7400 Kaposvár, Kossuth Lajos utca 12.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Kecskésné dr. Horváth Erika ügyvéd (7626 Pécs, Lánc utca 18.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2008. június 18. napján kelt 24.P.20.730/2007/21. számú ítélete ellen a felperes által 22. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

2006. április 25. napján K-n L.L. az általa vezetett XXX-000 forgalmi rendszámú RT gépjárművel nem adta meg az elsőbbséget az YYY-000 forgalmi rendszámú motorkerékpárral közlekedő felperesnek, így a két jármű összeütközött. A XXX-000 forgalmi rendszámú gépjárműre az üzembentartó az alperesnél rendelkezett kötelező felelősségbiztosítási szerződéssel. L.L. üzembentartónak a baleset bekövetkezéséért való büntetőjogi felelősségét a K-i Városi Bíróság a S.M. Bíróság 1.Bf.293/2006/2. számú ítéletével jogerőre emelkedett 13.B.347/2006/2. számú ítéletével megállapította.

A baleseti sérülések következtében a felperes munkaképessége 35 %-ban csökkent, tartós állást, járást igénylő, közepes és nehéz fizikai munka ellátására csak korlátozottan képes. Ilyen jellegű tevékenység tartós végzése nála

állapotrosszabbodást eredményezhet. A balesetet megelőzően a felperes hobbi szinten foglalkozott lótarással, az állatokat egy zs-i ingatlanon tartotta, a körülöttük felmerülő munkákat maga látta el, az állatok ellátásához szükséges szénát maga termesztette, kaszálta és hordta be. A baleset következtében ezt a tevékenységet folytatni nem tudja, az állatokat ellátni nem képes, lovagolni nem tud.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest összesen 5.455.843 forint vagyoni kártérítés, ezen belül a felperes kiesett munkájának értéke megtérítése címén 2006. április 25-től 2008. május 31. napjáig terjedő időre 1.277.843 forint és a baleset időpontjától járó törvényes kamatai, valamint 2008. június 1-től kezdődően havi 49.290 forint járadék megfizetésére. Kérte továbbá, hogy kötelezze a bíróság az alperest 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2006. április 25-től a kifizetés napjáig járó törvényes kamata megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek összesen 3.450.600 forintot és abból 2.500.000 forintnak 2006. április 25-től, 950.600 forintnak 2007. május 1-től a kifizetés napjáig járó törvényes kamatát, továbbá 2009. január 1-től minden év június 30-ig évi 22.200 forint járadékot, valamint kötelezte 208.400 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték és 72.000 forint állam által előlegezett költség viselésére is. A felperes keresetét a nem vagyoni igény tekintetében - az alperes által pert megelőzően kifizetett összeg beszámításával - teljes egészében alaposnak találta. A vagyoni kártérítés címén előterjesztett igények közül a kiesett munka tekintetében a 2006. április 25-től 2007. április 25-ig terjedő időszak tekintetében a beszerzett gazdasági szakértői vélemény alapján 619.000 forint, a járadékigényt 2007. évre 20.400 forint, 2008. évre 22.200 forint tekintetében találta megalapozottnak, míg 2009. január 1. napjától folyamatosan évi 22.200 forint járadék megfizetésére kötelezte az alperest, a felperes tulajdonában lévő rét ingatlanon folyamatosan elvégzendő kaszálási munkák ellenértéke tekintetében évi 3 nap nehéz és évi 3 nap középnehéz munka figyelembevételével. A 2007. április 25-ét követően, az állattartással összefüggő felperesi kiesett munkák értéke tekintetében előterjesztett igényt a Ptk.340.§-ának (1) bekezdése alapján elutasította. Utalt arra, hogy a felperes saját előadása szerint a lovakat nem haszonszerzés, hanem kedvtelés céljából tartotta, a peres eljárás során az egyik állat elpusztult, és osztotta az alperes álláspontját abban a tekintetben, hogy a kár csökkentése érdekében a felperes kialakult egészségkárosodására tekintettel a balesetet követő egy év alatt a felperesnek fel kellett volna számolnia a hobbi lótarást. A megítélt kártérítési összegbe az alperes által peren kívül ezen a címen megfizetett 270.000 forintot beszámította.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a kiesett munkák értéke címén megítélt kártérítési összegnek 1.135.243 forinttal történő felemelése, valamint a 22.200 forint járadék havi járadékként történő megítélése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Támadta a járadékigény évi járadék formájában történő megítélését, a megítélt 22.200 forintot havi járadékként kérte megállapítani, mert

álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves mérlegelés folytán jutott arra a következtetésre, hogy az alperes által elismert értéket meghaladóan a munkák korábbi felperes által történt elvégzését nem tudta bizonyítani. Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárásban tanúkkal bizonyította, hogy a balesetet követően nem tudta a ló tartással kapcsolatos munkákat elvégezni, idegen munkaerőt kellett igénybe vennie, élő állatokról lévén szó, a munkavégzés napi rendszerességgel folyamatosan szükséges, így elfogadhatatlannak tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét, amely évi 3 napot látott indokoltnak és megállapíthatónak ezen a címen.

A fellebbezés kiegészítésében arra is hivatkozott, hogy a lovakat nem csak saját kedvtelésére tartotta, hanem azokat térítésmentesen a KKP E tagjai rendelkezésére bocsátotta járőrözés céljából, illetőleg hivatkozott arra is, hogy gyermeke csípőizületi problémáinak javítása érdekében gyermeke négy éves korától folyamatosan, heti rendszerességgel lovagol. A fellebbezés kiegészítésében a fellebbezés összegét pontosította, a kiesett jövedelem tekintetében a marasztalás összegét 1.325.243 forinttal kérte felemelni, azzal, hogy 2008. január 1. napjától kezdődően havi 22.200 forint járadék megfizetésére kötelezze a másodfokú bíróság az alperest.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes másodfokú per költségben való marasztalására irányult. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban is kifejtett védekezését, hogy a balesetet követő egy év alatt a felperesnek a ló tartást fel kellett volna számolnia, miután azt kifejezetten hobbiként és nem jövedelemszerző tevékenységként folytatta. Egy évre az alperes elismerte a szakértő által megállapított két ló tartására kimunkált költségeket, beszámítva ebbe a per előtt kifizetett 270.000 forintot, ezt meghaladóan azonban a keresetet és a fellebbezést megalapozatlannak tartotta a Ptk.340.§-ának (1) bekezdésében írtakra hivatkozással. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor értékelte a lovaglás és az állatokkal való foglalkozás lehetőségének megszűnését. A p.e. járőrözéséhez rendelkezésre bocsátott lovakkal kapcsolatban azt adta elő, hogy amennyiben az e. céljainak eléréséhez ló tartás szükséges, annak költségeit az alperesre nem háríthatók át, a felperes gyermekének terápiás célú lovagoltatásával kapcsolatban pedig arra utalt, hogy ilyen tényelőadást az elsőfokú eljárás során a felperes nem tett.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

A perben beszerzett igazságügyi gazdasági szakértői vélemény a 2006. április 25-től 2007. április 25-ig terjedő egy éves időszakra 619.000 forintban állapította meg a ló tartással kapcsolatban kiesett munkák ellenértékét, ezen kívül a felperes tulajdonában álló rét ingatlan kaszálásával kapcsolatos munkák értékét 2007. évre 20.400 forintban, 2008. évre 22.200 forintban állapította meg. Ennek alapulvételével határozta meg az elsőfokú bíróság az ezen a címen megítélt vagyoni kártérítés

összegét, ezért a felperes fellebbezése összecszerűségében már önmagában helytelen, mert a szakértői vélemény alapul vételével a 2007. április 25-től 2008. május 31-ig terjedő időszakra a szakértői vélemény szerinti napi költségek alapulvételével 616.240 forint tekintetében utasította el az elsőfokú bíróság a felperes felemelt keresetét azzal, hogy a megítélt összegbe az alperes által a pert megelőzően ezen a címen kifizetett összeget beszámította.

Az elsőfokú ítéletben kifejtett indokokkal és a felperes Ptk.340.§-ának (1) bekezdése szerinti kárenyhítési kötelezettségének fennállásával a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett, így - nem vitatva a felperes érzelmi kötődését az általa hobbiból tartott állatokhoz - a másodfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy a balesetet követő egy év utáni időszakra az alperes ezen a címen kártérítésre már nem kötelezhető, az állattartás és a lovaglás lehetőségének elvesztése miatt a felperest ért károkat az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során figyelembe vette.

A felperes lovainak a p. tagjai részére járőrözéshez, szívésségből történő rendelkezésre bocsátása az alperes terhére nem vehető figyelembe, a felperes gyermekének terápiás lovagoltatására vonatkozó új tény állítása pedig a másodfokú eljárásban a Pp.235.§-ának (1) bekezdése alapján nem volt figyelembe vehető.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése és Pp.254.§-ának (3) bekezdése alapján, helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, és a Pp.78.§-ának (1) bekezdése, valamint Pp.86.§-ának (3) bekezdése alapján viselni tartozik az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amely az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg.

A tárgyi költségmentes perben le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

P é c s , 2008. december 18.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró